

Stadion í Havn

FARA føroyingar ikki at taka betri undir við heimadystunum í altjóða fótbóltri t.v.s. leita inn á Svagaskarð, tá útlendsk lið koma henda vegin, so er tað bara ein spurningur um tíð, til vit føroyingar ikki eru við í altjóða fótbóltskappingum longur. Nakað soleiðis málbar formaðurin í fótbóltsambandinum seg í Sosialinum eftir dystin millum Føroya og Ísrael á Svagaskarði. Bert eini 200 fólk sóu dystin.

TAÐ ER greitt, at tað kostar at luttaka í altjóða kappingum. Hetta hevur eisini ÍSF vítað alla tíðina. Nú sær tað tó út til, at metingarnar hjá ítróttarleiðsluni av inntøkunum ikki fara at halda. Spurningurin er nú, um hetta er tí, at føroyingar eru mettaðir við fótbóltri ella orsøkin er tann, at okkara einasta fótbóltsstadion liggur soleiðis fyrri, at nóg nógv fólk fáast ikki at leggja leiðina inn á Svagaskarð.

TAÐ ER altíð so lætt at vera eftirklókur. Tað arbeiði, sum toftamenn og onnur hava lagt í at fáa altjóða góðkendan fótbóltsvøll er alla æru vert. Men er tað so, at fólk kring landið alt - tey, sum skulu gjalda fyrri okkara luttøku í altjóða fótbóltri - ikki fara til fótbóltsdystirnar, tí tey ikki tíma inn á Svagaskarð, so er greitt, at her er okkurt ravruskandi galið.

NÚ ER tað einaferð so, at Havnin - og hetta hevur einki við kensluborna tjakið um bygdamenning kontra centralisering at gera - er centrum í hesum landi. Fyri fólk flest kring landið alt er tað lættast og skjótast at koma til Havnar, umframt tann ikki so einkisigandi sannroynd, at í Havn og her nærhendis buggva flestu av landsins íbúgvum. Hetta átti at sagt okkum øllum so mikið - og ikki minst teimum, sum hava fingið okkum upp í altjóða fótbóltri - at skal luttøkan fíggjast við atgongumerkjum til heimadystir - so átti altjóða vøllurin at ligið í Havn.

MEN so varð ikki, tá menn á sinni fóru at tosa um at luttaka

í fótbóltri. Ella hvussu bar tað til, at Havnin ikki gjørdist okkara fótbóltscentrum, sæð út frá luttøkuni í altjóða fótbóltri? Áhugaðvert kundi verið at vita, hví tað endaði, sum tað gjørdi. Hetta verður ikki sagt fyrri at klikkja niður á teir mongu ídnu, arbeiðssomu og vælmeinandi eystringarnar, sum settu sær fyrri at fremja ætlanina á Svagaskarði. Spurningurin er hesin: Hava okkara fótbóltsleiðarar veruliga trúð upp á og roknað við, at tað fór at mæla runt peningaliga, har allir heimadystirnar skulu spælast á Svagaskarði.

TAÐ KANN tykjast ein heldur grov ákæra og ósaklig eisini, tá formaðurin í fótbóltsambandinum nú fer at geva Føroya fólk, borgarunum kring alt landið, ábyrgdina fyrri, at vit kanska verða noydd at taka okkum úr altjóða fótbóltskappingum, tí føroyingurin ikki vil koma inn á Svagaskarð. Eingin kann krevja av fólk, at tey skulu leita sær inn á Svagaskarð at síggja fótbóltri. Men tað er púra greitt, at høvdu umrøddu dystir verið spældir í Gundadali, so sá heilt

øðrvísi út. Tá høvdu ikki bert havnarfólk men mong, mong onnur uttanfyri Havnina leitað sær niðan í Gundadal slíka løtu. Tí eru vit vís í.

NÚ SKAL sigast, at tað kom »bagpá« hjá hesi leiðslu, at tað ikki kundi spælast á graslíkisvølli, og tí kundi Gundadalur ikki brúkast. Men tá vit finga hetta at vita, tá átti ítróttarleiðslan saman við myndugleikunum alt fyrri eitt at skundað undir arbeiðið upp á at skapa umstøður fyrri altjóða fótbóltri í Gundadali. Tað vildi verið tað einasta rætta, og er framvegis tað einasta rætta. Tað nyttar tí lítið nú at keglast um tað, sum er gjørt

„vit mugu líta frameftir og fasthalda vit um, at vit skulu vera við í altjóða fótbóltri, so mugu vit gera Gundadal út til at hýsa hesum.

